

ling, den administrerende Skoledirecteur og en af Stadens Provster, som dertil udnævnes af Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet.

forkastedes med 26 St. mod 10.

2) Lovforslagets § 1 (see Anhang A, Sp. 1345)

vedtoges med 32 St. mod 3.

3) Forslag af Borgen og Drieser til § 2:

Paragraphen affattes saaledes:

Skolecommissionerne for de offentlige Skoler skulle bestaae af en af Stadens Præster, der paa Forslag af Directionen udnævnes af Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet, et af Borgerrepræsentanterne af deres egen Midte udnævnt Medlem og Skolens Inspecteur, der bliver Commissionens forretningsførende Medlem.

forkastedes med 26 St. mod 8.

4) Lovforslagets § 2 (see Anhang A, Sp. 1345—46)

vedtoges med 33 St. mod 3.

Formanden: Det næste Affnit af Lovforslaget, jeg sætter under Forhandling, indbefatter de efterfølgende Paragrapher fra 3—5 begge inclusive og det til § 4 stillede Undringsforslag.

Borgen: Jeg har tilladt mig at stille et Undringsforslag til § 4, fordi Ordene, saaledes som de findes i Paragraphen, der foreligger, ikke forekomme mig at give den rette Mening, om de overhovedet give nogen Mening. Der tales i denne Paragraph om de Tilfælde, hvori Forpligtelsen til Skolegang bortfalder for Børnene, og der siges da, at denne Forpligtelse bortfalder, saalænge Skolecommissionen ved visse Prøver, der skulle anstilles, skønner, at Børnene besidde samme Grad af Kundskab og Færdighed i de foreskrevne Underviisningsgenstande, som Børn af samme Alder i Gjennemsnit opnaaer i Stadens offentlige Friskoler. Det er altsaa Skolecommissionen, som skal afgive et Skjøn om, hvor-

vidt et Barn kan fritages for den Forpligtelse at gaae i Skole eller ikke; men nu siges der derefter: „Dog kræves der Skolecommissionens Indvilligelse, førend en saadan Fritagelse paany kan gives Børn, der ved Prøverne ere besundne utilstrækkeligt underviste eller uden beviistlig, uovervindelig Forhindring ere udeblevne derfra. Og en saadan Fritagelse af Skolecommissionen er ligeledes fornøden for de Børn, der ere vedblevne at besøge Skolen indtil det fyldte 11te Aar. Man maa da spørge her: Af hvem skal denne Fritagelse gives her, naar den paany forlanges? Der kan naturligtvis kun svares, at den skal gives af Skolecommissionen; men at Skolecommissionens Indvilligelse skal udfordres, for at Skolecommissionen kan give Fritagelsen, deri forekommer der mig at ligge en Modsigelse. Jeg har derfor foreslaaet at give Paragraphen en Affattelse, hvorved den tilføjede Mening bliver den samme, idet jeg har foreslaaet at sætte: „Børn, der ved Prøverne ere besundne utilstrækkeligt underviste eller uden beviistlig uovervindelig Forhindring ere udeblevne derfra, kunne kun af Skolecommissionen paany fritages for Forpligtelsen til Skolegang; og en saadan Fritagelse af Skolecommissionen er ligeledes fornøden for de Børn, der ere vedblevne at søge Skolen indtil det fyldte 11te Aar.“ Jeg anseer det ikke for fornødent at anføre noget Videre til Begrundelse af dette Forslag.

Kirke- og Underviisningsministeren: Det er jo kun et Redaktionsforslag, der her foreligger. Det forekommer mig imidlertid, som dog egentlig den Affattelse, som § 4 i Lovforslaget har faaet, kunde forstaaes saaledes, at der ikke deri ligger den Urigtighed, som er bleven berørt af den ærede Landstingsmand, som nu satte sig. Meningen er jo nemlig den, at Forældre eller Børgere have en Berettigelse til at sige, at de ville sørge for Børnenes Underviisning, og at det i Almindelighed ikke kan formenes dem, indtil det, naar Børnene blive tilføjede at møde ved en offentlig Examen, viser sig, at de ikke ere i Besiddelse af den foreskrevne Kundskab. Saasnart det er givet, stiller Sagen sig anderledes, idet